

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 4,8-12; Ps 118,1.8-9.21-23.26.28.29; 1Iv 3,1-2; Iv 10,11-18

Isus sebe naziva dobrim pastirom, što znači da ne gleda svoju korist već se brine za svoje stado. S druge strane, postoje najamnici, koji izvana obavljaju isti posao brinući se za povjereno stado, ali samo poradi vlastite dobiti. Čim nastanu problemi, napuštaju stado i spašavaju svoju egzistenciju. Isus nije takav, on polaže svoj život za ovce koje brani od napasnika. On nas poznaje do kraja, te unatoč svemu što zna o nama i dalje nas ljubi, čuva i brani, jer mu pripadamo kao ovce pastiru. Znamo da je skupo platio svoje stado dajući svoj život za nas. No, Isus nije poslan pasti samo stari izabrani narod tj. Izrael, kao ni samo novi izabrani narod, tj. Crkvu, već i, kako spominje, druge ovce koje ne pripadaju izabranom narodu, tj. ljude koji su daleko od Krista i Crkve kako bi bilo jedno stado i jedan pastir. Ponajprije, to se odnosi na sve kršćane, da postanemo jedno, da budemo vjerodostojno svjedočanstvo Krista, jer dok ga svatko predstavlja na svoj način, ruši se slika o njemu i njegovoj istini. Tek kada mi kršćani postanemo autentični znak, onda može doći do toga da se i oni koji su pripadnici drugih religija ili pak nevjernici priključe izabranom stadu Božjem. Stoga je na svakome od nas veliki zadatak da u svojoj svakodnevici budemo oni koji će sve i svakoga usmjeravati na Isusa Krista, po kojem je spašen čitav svijet. On je zaglavni kamen, bitan i nezaobilazan dio građevinske konstrukcije koji nosi statičku sigurnost, bez kojeg se građevina urušava. To je i nama opomena: ako gradimo svoj život bez Krista, nužna posljedica je vječna propast, jer nemamo ispriku budući nam je jedina istina objavljena. Ako smo kršćani, onda moramo biti djeca Božja. Ako nas se vanjskim izgledom često uspoređuje s našim roditeljima, onda se postavlja pitanje zašto se ne vidi naša bogosličnost, ako smo stvoreni na njegovu sliku, štoviše, ako smo njegova djeca? Ako nosim tjelesna obilježja i temperament svojih roditelja, zašto onda ne nosim i obilježje svog Oca nebeskoga, istinskog roditelja svakog čovjeka? Trebale bi nas dirnuti i motivirati riječi da ćemo nakon ovog života gledati Boga onakvog kakav jest. To bi nam trebao biti dovoljan povod da postanemo ovce Kristove, da naše misli, riječi i djela budu u skladu s Božjom voljom, da u svijetu budemo prepoznatljiva djeca Božja koja će ga jednom licem u lice promatrati u vječnosti.